

har fuldstændig bestemmende indflydelse på et A/S-firma, og hvor det har monopolvirksomhed. Finder fru Lotte Bundsgaard virkelig, at det dér hensyn til den overordnede, generelle konkurrence – det, at man ikke må have konkurrenceforvridende elementer i det – ikke kan tilsidesættes, når der er et monopol?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først til fru Anne Baastrups spørgsmål om ændring i offentlighedsloven. Der er vi meget glade for, at ministeren nu lægger op til, at der snart sker noget på det her område. Så det synes vi er positivt.

For det andet vil jeg sige til det her med indsigt i offentlige selskaber, at det kan da godt være, der er områder, hvor vi skal have mere indsigt. Det kan da godt være, at der er områder, hvor vi må sige: Kan vi ikke ændre på reglerne, ligesom vi gjorde, da vi lavede indsigt i forhold til miljøet med loven fra 1996, hvor man fik mere indsigt i regnskabsaflæggelse m.v. Så det er vi da interesserede i at diskutere med SF.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Skal jeg forstå fru Lotte Bundsgaard sådan, at de punkter, hvor Socialdemokratiet har været positive over for SF's lovforslag op gennem de sidste par år og her nu, rent faktisk også vil være noget, som Socialdemokratiet vil arbejde for kommer igennem Justitsministeriets lovmølle, således at det ikke bare bliver den helt, helt snævre revision?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Fru Anne Baastrup skal forstå det sådan, at de steder, hvor vi er enige med SF i nogle af de ting, de kommer frem med, vil vi selvfølgelig arbejde for kommer med i den nye lovgivning.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvilken politiker vil turde stå her på Folketingets talerstol og sige, at man ikke gik ind for mere offentlighed?

I samme moment må det så nævnes, at erfaringen viser, at offentlige møder jo ikke har pressens interesse i samme grad som de lukkede. Man ser også i dag på den tomme presseløge, at det i virkeligheden ikke interesserer så meget, for det her med offentlighed giver jo ikke så mange spændende historier.

Jeg vil godt starte med at konstatere, at lovforslaget bliver mere og mere grundigt for hver gang. Det er jo en god ting. Men jeg vil på den anden side sige, at vi er altså inde i noget lovteknisk utrolig vanskeligt, så fru Anne Baastrup skal ikke dér afæske mig detaljerede tilkendegivelser om de enkelte forslag. Jeg ved, hvor vanskeligt det er.

Så sent som her til formiddag har vi haft samråd i Udvalget for Forretningsordenen, hvor jeg netop har nævnt samspillet mellem registerlov og offentlighedslov over for statsministeren, som har lovet, at Justitsministeriets Lovafdeling skal få flere muligheder for at gennemgå lovforslag kritisk.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi meget gerne ser, at man nu, når den registerlov forhåbentlig snart kommer i orden, foretager et ordentligt eftersyn af offentlighedsloven. Det er der behov for; tiderne udvikler sig, også på det teknologiske område. Men det er meget vanskeligt, fordi offentlighed og informationsfrihed er en demokratisk ret, men det er privatlivets fred i en retsstat jo også, og det er de hensyn, vi skal vægte over for hinanden hver eneste gang.

Det gælder også erhvervsfriheden, når vi nu skal tale om selskaber. Man kunne jo også spørge om, hvorfor man ikke har gjort mere ud af hele diskussionen om privatisering og udlicitering, for også det kræver jo en fornyet diskussion, og efter min opfattelse et fornyet regelsæt. Det kan jo ikke være sådan, at man for at undgå offentlighed skal kunne omdanne til selskaber, der udliciterer eller privatiserer. Men når så spørger, hvordan man teknisk skal gøre det, så er det straks langt vanskeligere. Lad os dog endelig erkende det: Der er mange modstående hensyn.

Så er der den lovforberedende fase. Ja, det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at der, specielt når man er i opposition, jo er mange ting, man gerne ville have at vide, også hvad der foregår af telefonsamtaler fra lovafdelingen til Undervisningsministeriet, og når man sådan ellers laver særlige love rundt omkring. Det vil vi meget gerne være med til at se på.

Hele den elektroniske udvikling nødvendiggør som sagt efter vores opfattelse et eftersyn af lovgivningen, men jeg har lyttet til ministerens taler, og jeg forstår, at der er ting, som måske ikke i sig selv kræver en lovændring; men lad os få det eftersyn nu.

Jeg er dog alligevel lidt forundret, og jeg vil godt drille SF lidt med det her med de offentli-